

Θεοφόρον τον πατέρα της θεού της ονομάζει ο Ιωάννης ο Λαζαρίδης.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥΣ

ἐκ λογῆ

Ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἀρμοζόντως ἐκάστη
έορτῇ τοῦ χρόνου.

Ψάλλεται πρῶτον τὸ Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ, Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔπει-
τα, οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τυχούσης ἔορτῆς σημειωθέντες σίχοι.

Δοῦλοι Κύριον· Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον· Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐσώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· Ἀλληλ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·

Οτι τὸν Ιακωβὸν ἐξελέξατο ἐστῶ ὁ Κύριος.

Ιεραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἐστῶ.

Οτι ἔγω ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα, ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος,

Ἐν τῷ οὐραῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·

Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσαις.

Ανάγων νεφέλαις, ἐξ ἐπάταξ τῆς γῆς.

Αἱραπᾶς εἰς μέτον ἐποίησεν.

Οὐ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ Θησαυρῶν αὐτοῦ·

Ως ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Αἴπο ἀνθρώπου ἔως κτήνους.

Εἴκαπέσειλε σημεῖα, καὶ τερατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτα.

Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ,

Οὐς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,

Τὸν Σηών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων,

Καὶ τὸν Ὦγ βασιλέα τῆς Βασάν,

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανάάν.

Καὶ ἔθωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·

Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·

Οὕτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Τὰ εἴδωλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.

Οὐ φθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γάρ ἔσι πνεῦμα ἐν τῷ σόματε αὐτῶν.

Οἵμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.

Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες επ' αὐτοῖς.

Οἶκος Γερασὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Αἴρων εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Λευΐτερον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Γερουσαλήμ.

Εξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἀληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τὸν Θεῖν, ἀληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλνος αὐτοῦ· ἀληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τὸν Κυρίν.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·

Τῷ σερέωσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ημέρας·

Τὴν Σελήνην, καὶ τὸν Α'σέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός·

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν,

Καὶ ἔχαγαγόντι τὸν Γ'ραῆλ ἐκ μέσου αὐτῶν,

Εὐ χειρὶ κραταιῇ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις,

Καὶ διαγαγόντι τὸν Γ'ραῆλ διὰ μέσου αὐτοῦ,

Καὶ ἐκτενάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦς εἰς θαλασσαρύθρον·

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους,

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς.

Τὸν Σηών βασιλέα τὸν Α'μορραίων,

Καὶ τὸν Ωγ' βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Γραῆλ δούλῳ αὐτοῦ.

Οὕτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος εἰς τοιστοῦτον οὐδὲ μηδέποτε

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Οἱ διδούς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ.

Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπερενθύξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Σεπτεμβ. ἡ.

Τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ἀλληλουϊα.

Mνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαρθὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· Α'λληλουϊα.

Ω̄ς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἥξατο τῷ Θεῷ Γακώβ. ἀλληλουϊα.
Εἰ εἰπελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ καταβήσομαι ἐπὶ κλίνης σρωμνῆς μου,
Εἰ θέσω ὑπνον τοῖς ὁφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νασαγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν.
Ἐώς οὖν εὗρον τόπον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Γακώβ.

Ι'δοὺ ηγούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφρατᾷ.

Εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὅρμου. τούς τοις πεδίοις τοῦ ὅρμου
Αὕτη ή πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται εἰν αὐτῇ.

Δεδοξαπέντα ἐλαλίθη περὶ σου ή πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ο' Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ω̄μοσε Κύριος τῷ Δαρθὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Ε'κ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ο"τι ἔξελέξατο Κύρος τὴν Σιων, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐσαυτῷ.

Ω̄ς δε κατοικήσω, ὅτι ἥρετισάμην αὐτὴν.

Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίσος.

Αγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγίασματι αὐτοῦ.

Αγιος ὁ ναός σου θαυμασὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τούτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Δόξα, καὶ νῦν Α'λληλουϊα.

Εἰς τὴν Σεβάσμιον ὑψώσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· Σεπτεμ. 14.

Τοὺς πολεμοῦντας με· Ἀλληλούϊα.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδίκοῦντας με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας με· ἀλληλούϊα.

Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάσηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου· Αὐληλούϊα.

Ἐκχεον ρόμφαιαν, καὶ σύγκλεισον εξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ως ὄπλῳ εὐδοκίᾳς ἐξεφάνωσας ἡμᾶς.

Ἐδώκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Αὐνέθης εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐδώκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔσησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.

Οὐδὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σχολάσσατε καὶ γνῶτε, οὐτε ἔγρα εἴρετε οὐ Θεός.

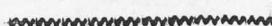
Τῷ ψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Τῷ ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ μποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, οὐτε ἄγιος ἐστι.

Σῶσον οὐ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἐπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν Αὐληλούϊα.

Εἰς τὸν Αὐγούστου καὶ ἐνδοξὸν Απόστολον Γωάννην τὸν Θεολόγον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
Απόστολους.

Tὸ σερέωμα· Ἀλληλούϊα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σερέωμα· Αλ-
λούϊα.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάτια σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ
ἀγίων· Αλληλούϊα.

Ἄντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ νῖοί σου.

Κατασήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Αβραάμ.

Οὕτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφέδρα ἐπήρθησαν.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Αὐτὸς ἀνατολῶν ἥλιου μέχρι μυστῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.

Αὐτήγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἄρχοντες Γούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη.

Οὐ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων.

Μέγας καὶ φοβερὸς ἐσίν εἶπι πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοὺς

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαι τῶν ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάτια αὐτοῦ.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σα-

λευθήσεται.

Ἐν βουλῇ εἰθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φρόνγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν.

Ἐθετὸς ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.

Ἐδώκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

Ἐπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·

Εἶσλεξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἐαυτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔσιν ἀριθμός.

Αὐτὸς δύναει δύναμιν, καὶ κρατοῖσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός·

Δόξα, καὶ νῦν Αλληλούϊα.

Εἰς τὸν ἄγιον Μεγαλοπάρτυρα Δημήτριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς μάρτυρας.

Καὶ Δύναμις· Αλληλούϊα.

O Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὔρουσαις ἡμᾶς σφόδρα·
Αλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις
θαλασσῶν.

O Θεὸς τίς ὅμαιωθήσεται σοι; μὴ συγῆσης, μηδὲ καταπραῦνης ὁ Θεός·

Οὕτε οἱ ἔχθροί σου ἥχησαν, καὶ οἱ μισοῦντες σε ἥραν κεφαλήν.

Επὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γυνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων σου!

Εἴπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς εἰς θύνους.

Εὐθεντο τὰ θυησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Τὰς σάρκας τῶν ὄσιων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥστεὶ ὕδωρ·

Εὐκάσου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθηκεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Εἰδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παρίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐ τῷ καταβλάσθαι τὰ ὄσα μου, ὧνειδίζον με οἱ ἔχθροί μου.

Καὶ ἐγενόμην μεματιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Γοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμασός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δίκαιῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εἰς μημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ώσει κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα

Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβρἰὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων.
δυνάμεων.

Ψαλλῶσοι· Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων φαλλῶ σοι· Ἀλληλούϊα.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· Ἀλληλούϊα.

Οἱ καθήμενοι ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ἐμφάνηθι ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμίν καὶ Μανασσῆ.

Καὶ ἐπέδη ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Μή δώῃς εἰς σάλου τὸν πόδα σου, μηδὲ νυσάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Γιδοὺ οὐ νυσάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Οἵτι τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις τοῖς ὄδοις σου.

Εἴπι χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Παρεμβαλεῖ "Ἀγγελος Κυρίου κύλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Εἴκαπέσειλε Κύριος τὸν "Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου.

Ηλάττωσας αὐτὸν βραχύ τε παρ' Ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμὴ ἐσεφάνωσας αὐτόν.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ Θέλημα αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ "Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίσιοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ "Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν ἐν Ἀγίοις Πατέρᾳ ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόσομον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
Ἱεράρχας.

Τὴν οἰκουμένην Ἀλληλούϊα.

Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἵτε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Γό σόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Αὐθῶς χερὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Εὐηγγεισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωνῆς πολλῆς. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμήσων σε. Νίψομαι ἐν ἀθώαις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαιμενοῦ φωνῆς αἰνέσσεως σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἥγαπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνῶματος δόξης σου. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε ἡέρας. Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαίότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθωσα. Εἵμιστησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεδῶν οὐ μὴ καθήσω. Στόμα δικαιου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Οὐ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται. Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει. Απὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φεύγηστεται. Εὑφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπὶ αὐτόν. Δίκαιος ὁς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄστιοι σου ἀγαλλίζονται. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων αἰνέσσοντί σε. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τπεραγλας Θεοτόκου. Νοεμβ. ἡ κά.

Ἐν ὄρει Ἀγίῳ αὐτοῦ Ἀλληλούια.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ· Ἀλληλούια. οὐδὲ μήτε επειδοκινά τοι ἔτεκεν εἰδοντας· γυνὴ οὐκ επινοεῖται εἰδοντας· Δεδοξασμένα ἐλαλήθη επερὶ σοῦ· η πόλις τοῦ Θεοῦ. οὐδὲ εναπόδεσμόν γάρ ιδεῖται εἰδοντας· Η πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. επειδοκινά οὐδὲ μήτε οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Εὐ πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Η εὐθεία, οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Ο Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβανηται αὐτῆς. εναπόδεσμόν γάρ ιδεῖται εἰδοντας· Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰώνα· οὐδὲ εδείχθη τοι τούτη· εἰδοντας· Η γίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εργάζεται εἰδοντας· Αγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ. οὐδέποτε οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Αγιος ὁ ναός σου θαυμασός ἐν δικαιοσύνῃ· οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. οὐδέποτε οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Θυγατέρες βασιλέων. εὐ τῇ τιμῇ σου. οὐδέποτε οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Παρέστη ἡ βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ακούου πον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασικεὺς τοῦ κάλλους σου. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔστωθεν. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Εὐ χροσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Απενεκθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὄπιστοι αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίοις αὐτῆς ἀπενεκθήσονται σοι. Απενεκθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. οὐδὲ επειδοκινότα οὐδὲ μήτε εἰδοντας· Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔχομοι λογήσονται σοι εἰς τὸν αἰώνα καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούια.

Εἰς τὸν ὄστιν Πατέρα ἡμῶν Σάββαν, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὄστεας.

Τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Τοιμένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰπήκουσε τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔγινεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου· Ἀλληλούϊα.

Γιδὸν ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ηγρύπυντα, καὶ ἐγενόμην ὡς σρουθίον μονάζων ἐπὶ θώματος.

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.

Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νησείας, καὶ ή σάρξ μου ἥλλοιώθη δὲ ἔλεον.

Λουστα καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμηνή μου βρέξω.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χέρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Αὐτὸς φωνῆς τοῦ σεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄσον μου τῇ σαρκὶ μου.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἔγω ἐψύλαξα ὅδοὺς σκληράς.

Εὐδίψησε τὴν ψυχήν μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀββάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Εὔξελιπον οἱ ὄφαλοί μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Πλευράκις ἐπολέμηστάν με ἐκ νεότητος μου.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύρην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν μητείᾳ τὴν ψυ-

χήν μου.

Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάζωσε Κύριος τὸν ὄστιν αὐτοῦ.

Οὕτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὄσιους αὐτοῦ.

Φυλάπτει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τίμios ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ.

Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ, ὄσιων.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γένησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα ἡ γῆ· Ἀλληλούια.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ· Ἀλληλούια.
 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Δότε δόξαν ἐν αἰνέσι αὐτοῦ.
 Δημήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
 Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
 Εὐφραινόσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
 Λύτρωσιν ἀπέσειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.
 Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς οὐρανούς τῶν ἀνθρώπων.
 Ο' Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα γῆτερην ἐποίησε.
 Μήτηρ Σιῶν ἐρεῖ ἀνθρωπος, καὶ ἀνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.
 Τὰ ἐλέησου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα ἄπομαι.
 Απαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ σόματί μου.
 Εἴως τοῦ αἰώνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου.
 Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενέαν καὶ γενεάν τὸν Θρόνον σου.
 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα.
 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης.
 Αὐτὸς ἐπικαλέσεται μου πατήρ μου εἰ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.
 Κέχυτο πρωτότοκον Θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
 Τις Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἰς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 Περίέζωσε τὴν ρομφαῖαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δύνατέ.
 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ.
 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.
 Σοὶ οἶσουσι βασιλεῖς δῶρα.
 Εἴκ γαρ δὲ πρὸ ἐωσφόρου ἐγένησά σε.
 Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰώνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
 Κύριος εἴπε πρός με υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
 Αἴτησαι παρ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Ο^υ Θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνου.

Πάσθιν εὐθύτητος η̄ φάσθιος τῆς βασιλείας σου.

Ηγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλεον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ο^υτε σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ "Ἄγια Θεοφάνεια.

Καὶ ἐλεῖσται ἡμᾶς· Ἀλληλούϊα.

Ο^υ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῖσαι ἡμᾶς Ἀλληλούϊα.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατατυχυνθῆ· Ἀλληλούϊα.
Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὅρμήματα εὑφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ο^υ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνὰς αὐτῶν.

Αροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Εὔρυνείμ.

Α^υτοσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου.

Ο^υτε παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτίσου ὀφόμεθα φῶς.

Η^η Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔψυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὄπισθια.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Απὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τοῦ σρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Επίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν Θάλασσαν.

Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὑδάτος.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξηραντας ποταμοὺς Ἡθάμ.

Εἴδοσάν σε ὑδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὑδατα, καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ὥχους ἴδετον.

Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

Φωνὴ τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ.

Ἐφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ.

Εσταλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Εὐ τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοις εὐ ὑδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχη σου οὐ γνωσθήσονται.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα εὐ σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γ' παπαντὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰητοῦ Χριστοῦ.

Λόγον ἀγαθὸν, Ἀλληλούϊα.

Eξηρεύεται τὸ καρδία μου λόγου ἀγαθὸν· Αλληλούϊα.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ωραῖος καλλει παρὰ τοὺς ὑιοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἴχευθη χάρις τοῖς χειλεσίσου.

Περιέζωσαι τὴν ῥόμφαιαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.

Τῇ ὥραιότητί σου, καὶ τῷ καλλεισου.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε.

Καὶ ὀδηγήσει σε θαυμασός ἡ δεξιά σου.

Οὐ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Πράθδος εὐθύτητος, ἡ ῥάθδος τῆς βασιλείας σου.

Ὕγαπτης δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησες ἀνομίαν.

Διὰ τοῦτο ἔχοισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετέχουσί σου.

Σιμύρνα καὶ ζακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἵματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίων.

Παρέη, ἡ βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἵματισμῷ διαχρύσω, περιβεβλημένη πεποικιλμένη, ἐν

κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου

τοῦ πατρός σου.

Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιαι τοῦ λαοῦ.

Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος

Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυματός ἐν δίκαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μηγεθήσομαι τοῦ ὄντος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Δόξα, καὶ νῦν, Αὐληλούϊα.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Γ' περαγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Τῷ ύιῷ τοῦ βασιλέως· Άλλυλούϊα.

Ο' Θεὸς τὸ κόμμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δίκαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως· Αὐληλούϊα.

Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δίκαιοσύνῃ, καὶ τους πτωχούς σου ἐν κρίσει.

Αὐναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δίκαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθαι ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κύριος δώσει ἔρημα τοῖς εὐαγγελιζομένοις συνάδει πολλῷ,

Ο' βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ωμοσε Κύριος τῷ Δασδίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Εἴκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήγομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σαγῶν ἡ σάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Κύριε, κλῖνον οὐρανούς καὶ κατάβηθι.

Καὶ ἔκλινεν οὐρανούς καὶ κατέβη.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιων, ἡρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος.

Ο' Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο' Θεὸς ἐμφανῶς ἔξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Αὐτελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δίκαιοσύνη.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.

Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

Οὐ πιέργεται πτωχὸν ἐκ ὀντάσου, καὶ πένητα ω̄ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
Εἶσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτὸν.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Γεραῆλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μένος.
Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν, Αὐληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Ἀλληλούια.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμασὸν τὸ ὄνομάσου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Αὐληλούια.
Οὐτὶ ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειασου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Ἐκ σώματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίων αἴνου.
Ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλίσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
Ἐπτίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής.
Διθον, ἐν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔσι θαυμασὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.
Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐσιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
Ηὔκουσε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἤγαλλεσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γούδαίας.
Ἐπαίνει Γεροσαλήμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.
Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνέσιν αὐτοῦ ἐν Γερουσαλήμ.
Εὐλογημένος ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Συσήστατε ἑορτὴν, ἐν τοῖς πηκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστῆρος.
Θεός μου εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαι σοι, Θεός μου εἰ σὺ καὶ ὑψώσω σε.
Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών.
Οὐ πως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσιες σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Γίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Γεραῆλ;
 Εν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου Γερουσαλήμ.
 Βασιλεύσει Κύριος τοῖς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός σου Σιων εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
 Ή αἰνεστις αὐτοῦ μὲνει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δέξα, καὶ νῦν, Α'λληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐν εδύσατο Ἀλληλούϊα.

O Κύριος ἐθαπίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· Α'λληλούϊα.
 Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.
 Καὶ γάρ ἐζερέωτε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται.
 Τις λαλήσει τὰς δυνασίας τοῦ Κυρίου, ἀκουσάς ποιήσει πάτας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
 Εἴσομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάτια αὐτοῦ τοὺς μὲν τῶν ἀνθρώπων.
 Οὕτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
 Καθημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου.
 Πεπεδηπένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.
 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
 Ή ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξείλεπεν.
 Η σθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
 Καὶ ἐκέραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Θλίβεσθαι αὐτούς.
 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου.
 Οὕτι συνέτριψε πύλας χαλκὸς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασε.
 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως.
 Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
 Τῷ ψωσάτωσαν αὐτὸν ἐκ ἐκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτὸν.
 Εἴκηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Α'νασήτω ὁ Θεός καὶ διαπορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ.

Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύρος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Α'νάσηθι Κύριος ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Δόξα, καὶ νῦν, Α'λληλούϊα.

Τῇ πέμπτῃ τῆς Α'ναλήψεως.

Ἄγαλλιάσεως· Ἀλληλούϊα.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως· Α'λληλούϊα.

Οὕτι Κύριος ὑψίστος φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Τπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Εἴκελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἔστω.

Α'νέθη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Καὶ ἀνέθη ἐπὶ Χερουσσίμῳ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἄρατε πύλαις οἱ ἄρχοντες ἡμῶν.

Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δέξης.

Οὐ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Τίς ἔσιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δέξης.

Κύριος κραταίος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμαστε τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δέξιῶν μου ἕως ἂν θῷ τοὺς ἔχθρους σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου.

Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς η̄ δόξα αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Α'γγελοι αὐτοῦ.

Οὐ Θεός καθήται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ.

Οὐ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Α'νέθης εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐκάθησας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Οὐτε ἐπήρθη νῦν μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Γέψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν νῦν δόξα σου.

Γέψωθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γέψωθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἀστωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Τις ὡς Κύριος ὁ Θεὸς νῦν ὃν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν.

Ψάλλατε τῷ Θεῷ νῦν ψάλλατε.

Ψάλλατε τῷ βασιλεῖ νῦν ψάλλατε.

Γέψωτε Κύριον τὸν Θεὸν νῦν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος ἄγιου αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς νῦν.

Δόξα, καὶ νῦν, Αἴληλοῦτα.

Τῇ ριακῇ τῆς Πεντηκοσῆς.

Τὸ σερέωμα. Ἄλλη λούια.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ τὸ σερέωμα. Ἄλλη λούια.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐξερεύθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ σόματος αὐτοῦ πᾶσα νῦναμις αὐτοῦ.

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς μίοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγίς σφοδρά.

Ἄνθρακες ἀνήρθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη.

Καὶ ἐταλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη νῦν.

Ἄπο τῆς τηλαυγήσεως αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διηλθον.

Πτέρυγες περιεράτε περιηγυρωμέναι, καὶ τὰ μετάξρενα αὐτῆς ἐν χλορότητι χρυσίου.

Η' μαρτυρία Κυρίου πισή σοφίζουσα νήπια.

Η' ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημου, καὶ συσσέσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδην.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσαξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου.

Αὐτὶ τῶν πτερύγων σου ἐγεννήθησαν οἱ μισί σου.

Κατασήσεις αὐτοὺς ἀρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ἔρηματα αὐτοῦ.

Ἐξαποσελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνουσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγιον μὴ ἀντανέλης ἀπὸ μοῦ.

Α' πόδες μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ σήριξόν με.

Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῆ.

Κύριος ἴσχυν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Δόξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γέννησιν, καὶ εἰς τὴν Αποτομὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἑορτὰς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ο' φοβουμένος τὸν Κύριον. Αλληλούϊα.

Mακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Αλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Αλληλούϊα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Εξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθίσιν.

Εἰς μυημέσουν αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δίκαιῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Ωμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ παρποῦ τῆς κοιλίας σου, Θήσομαι ἐπὶ τοῦ Θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἔξανατελῷ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Γδοὺ ἐβάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὔλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὓμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ, ἐγεννήθην ώσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ηγρύπυνησα καὶ ἐγενόμην ως σρουθίον μονάξου ἐπὶ δώματος.

Τὰ γόνατά μου ησθένησαν ἀπὸ υησείας, καὶ η σάρξ μου ηλλοιώθη δι ἔλαιον.

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δίκαιοσύνην.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίσου κληθήσει.

Προπορεύσει γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γυνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἥμῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐψύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτηρίον σου εἴπα.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Ἐπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Γδοὺ τὰ χειλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνως.

Καὶ η γλῶσσα μου μελετήσει τὴν δίκαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἥμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Δέξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Αγίας καὶ Θεοπρομήτορος Δυνης.

Τῇ δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσετε Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· Ἀλληλούϊα.

Οὐτὶ ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Γι ἀνταπόδωσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ων ἀνταπέδωκέ μοι.

Ἐκ Θείψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἡλπισαν ἐπὶ Κύριον.

Βοηθὸς καὶ ὑπερασπισής αὐτῶν ἐσίν.

Γραχύς μου, καὶ ὑμητής μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Ψωνὴ ἀγαλλιάσεως, καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ κυρίου ὑψώσε με.

Ἐξομολογήσομαι ποι., ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σὸν θύσιαν αἰνέσεώς μου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς.

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίῃ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Οὐλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινουντες με κατ' ἐμοῦ ὥμνυσον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδενώσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε τοῦ σεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων.

Μηνήθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχου ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν
ἐθνῶν.

Ηκούσεις καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἡγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γουδαίας, ἔνεκεν τῶν
κριματῶν σου, Κύριε.

Ηκούσεις ἐκ ναοῦ ἀγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς
τὰ ὅτα αὐτοῦ.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον, ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε.

Εξαπέσειλεν ἐτούρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Αγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριου, η̄ πεποιθέναι ἐπ’ ἄνθρωπον.

Αγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριου, η̄ ἐλπίζειν ἐπ’ ἄρχουσιν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαίᾳ κατάκαρπος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἥλπισα, ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰώνα.

Ωμοσε Κύριος τῷ Δασίδι ἀλήθειαν, καὶ οὐ μη̄ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δασίδι.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέξησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ αἰνετός σφόρα· Αλληλούϊα.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόρα· Αλληλούϊα.

Ἐν πόλει Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρῃ ἀγίῳ αὐτοῦ·

Ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἴσχυΐ αὐτοῦ.

Αναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ δρθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Πιευθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίσονται οἱ βουνοὶ περιέώσονται.

Οἶρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος τετυρωμένου, ὄρος πίον.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; η̄ τίς σήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ;

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκητώματί σου; η̄ τίς κατασκηνώσει ἐν ὅρει ἀγίῳ σου;

Εξαπόσειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου.

Αὐτά με ὠδήγησαν, καὶ ἦγαγόν με εἰς ὄρος ἀγιόν σου.

Ηδεξιάσου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου.

Φωτίζεις σὺ θαυμασός ἀπὸ ὀρέων αἰώνων.

Σὴ εἶνιν ἡμέρα, καὶ σὺ εἶσιν ἡ νῦξ.
 Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν, καὶ ἥλιον.
 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς.
 Θέρος, καὶ ἔαρ σύ ἐπλασας αὐτά.
 Σοὶ εἶσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ εἶσιν ἡ γῆ.
 Τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
 Τὸν Βορρᾶν, καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας.
 Θαῦμῷ, καὶ Ερμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσουται.
 Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσουται.
 Καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσουται ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
 Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰώνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Αλληλούϊα.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Υπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Πᾶσα ἡ γῆ· Αλληλούϊα.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· Αλληλούϊα.
 Αὔσατε, καὶ ἀγαλλιάσθε, καὶ ψάλλατε.
 Αλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.
 Εν πόλει Κυρίου τῶν συνάρμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Δαδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Εγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
 Οὐ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Οὐ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται,
 Ήγίασε τὸ σκήνωμε αὐτοῦ ὁ ὑψίστος.
 Αγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.

Οὕρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸν κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπάσθω.

Εἴπισεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου.

Αἰσχυνθήσαν, καὶ ἀποσραγήσαν εἰς τὰ ὅπιστα πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Σὺ ἔπλατάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Εὑράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ μετὰ δόξης προσελάθου με.

Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου.

Οὕτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Θαυμασῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἔξομολογήσεως ἡχου ἑορτάζοντος.

Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὄφθηναι μου τὴν δόξαν σου.

Εἴκηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίσου.

Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄντοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Αὐνάζηθε, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Ἄγιος ὁ ναός σου Θαυμασὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγιάσματα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Αὐληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέω καὶ τῆς ἀποτυχώτεως.

Καὶ ἐκλαύσαμεν· Ἄλληλούϊα.

Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βασιλῶνος, ἐκεὶ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν· Αὐληλούϊα.

Ἐν τῷ μιησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ἐπὶ ταῖς ἵτεαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Οὕτι ἐκεὶ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους φύσιον.

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὑμνον,
Ἄστετε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιῶν.
Πῶς ἀσωμεν τὴν φῶην Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτριας.
Ἐὰν ἐπιλάθωμαίσου Γέρουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δέξιά μου,
Κολληθείη ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ.
Ἐαν μὴ προανατάξωμαι τὴν Γέρουσαλήμ ως ἐν ἀρχῇ τῇ εὐφρασύνῃ μον. Μνήσθητι Κύριε τῶν ὑιῶν Εἰδώμ, τὴν ἡμέραν Γέρουσαλήμ.
Τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκ κενοῦτε ἔως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
Θυγάτηρ Βασιλῶνος ἡ ταλαιπωρος, οὐαὶ οὐαὶ τοῖς ἀργαλεύσασιν
Μακάριος ως ἀνταποδώσεις το τὸ ἀνταπόδομά σου, ὁ ἀνταπέθωκας ἡμίς.
Μακάριος, ὃς κρατήσει καὶ ἐδαψει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν τομέας οὐαὶ μισθωταῖ.

Δόξα, καὶ νῦν, Αὐληλούϊα.

